

"Mesnevi-i Şerif, şems-i Kur'ân'dan tezâhür eden yedi hakikatten bir hakikatin aynası olmuş, kudsî bir şerâfet almış. Risâle-i Nur şems-i Kur'âniyenin ziyâsındaki elvân-ı seb'ayı ve o güneşteki renk renk, çeşit çeşit yedi nûru birden aynasında,.. " İzahı?

Kur'an-ı Kerim'i manevi bir güneşe benzetirsek, Mesnevi-i Şerif Kur'an'dan süzülen nurları massederek Kur'ana ayine olmuş.Yalnız buna rağmen yedi nurundan ancak bir nurunu alabilmiş.

Risale-i Nur Külliyyatı Kur'an'a tam bir ayine olmuş, yedi rengin yedisini de üzerinde Cenab-ı Hakk'ın inayetiyle gösterebilmeye muvaffak olmuştur. Nasıl ki ay ışığını güneşten alıyorsa Risale-i Nurlar da ışığını tamamen Kur'an-ı azimüşşandan almıştır. Kur'anda bulunan manaları ve mana tabakalarını bulandırmadan üzerinde gösterebilmiş bir şaheserdir.

Bediüzzaman Hazretleri Risale-i Nurları yazarken kendi ifadesiyle "**Yanımda Kur'an-ı Kerim'den başka kitap yok.**" demektedir. Bu da gösteriyor ki Kur'an-ı Kerim hem Bediüzzaman'a hem de Risale-i Nur'a tam ve hakikattar bir Üstad olmuştur. Bediüzzaman telif ettiği Mesnevi de Mevlana'nın Mesnevisi nevinden olmayıp, Kur'an'ın elvan-ı seb'asına (**fesahat, belağat, cezalet**) ayine olmuş olan Risale-i Nur'a ayine olmuş.

Mesnevi-i Şerif'teki beyitler yerine "**i'lem**"lerle Risale-i Nur'un hülasası hükmüne geçmiştir. Bu husus Mesnevi-i Nuriye'nin baştarafında şu şekilde ifade edilmektedir.

"BEŞİNCİ NOKTA: Eski Said'in Yeni Said'e inkılâp etmesi zamanında, yüzer ilimlerle alâkadar binler hakikatler, ayrı ayrı birer risaleye mevzu olacak kıymette iken, o Said telif ederken, meselelerin başında 'i'lem, i'lem, i'lem'lerle, her bir hakikatı -ki, bir risale olacak derecede ehemmiyetli iken- birkaç satırda, bazan bir sayfada, bazan bir iki satırda zikrediyorlar. Âdeta her bir 'i'lem' bir risalenin şifresidir. Hem 'i'lem'ler, birbirine bakmayarak muhtelif ilimlerin ve hakikatlerin fihristleri hükmünde yazılmıştır."(1)

(1) bk. [Mesnevi-i Nuriye, Mukaddime.](#)